

536

USTAWA

z dnia 2 września 1994 r.

o zmianie ustawy — Prawo przewozowe.

Art. 1. W ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. — Prawo przewozowe (Dz. U. Nr 53, poz. 272 i z 1991 r. Nr 107, poz. 462) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustawa reguluje przewóz osób i rzeczy, wykonywany odpłatnie na podstawie umowy, przez uprawnionych do tego przewoźników, z wyjątkiem przewozu morskiego i konnego.”;

2) art. 2—4 otrzymują brzmienie:

„Art. 2. 1. Przewoźnik jest obowiązany podać do publicznej wiadomości — w sposób zwyczajowo przyjęty — zakres swojego działania, a w szczególności adresy punktów odprawy i sposób zawierania umowy przewozu.

2. Przewoźnik osób w regularnej komunikacji publicznej jest obowiązany w szczególności podać do wiadomości publicznej rozkład jazdy środków transportowych.

Art. 3. 1. W zakresie podanym do wiadomości publicznej przewoźnik jest obowiązany do przewozu osób i rzeczy.

2. Przewoźnik jest obowiązany użyć środków transportowych odpowiednich do danego przewozu.

Art. 4. Przewoźnik może wydawać regulaminy określające warunki obsługi podróżnych, odprawy oraz przewozu osób i rzeczy.”;

3) art. 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„Art. 8. 1. Obowiązek przewozu może być ograniczony przez:

1) Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej, a w odniesieniu do lokalnego transportu zbiorowego przez wojewodę — ze względu na potrzeby obronności lub bezpieczeństwa państwa bądź w wypadku klęski żywiołowej,

2) przewoźnika — w razie klęski żywiołowej, przerwy w eksploatacji, szczególnych trudności spowodowanych przez klienta, z przyczyn ekonomicznych, których przewoźnik nie mógł wcześniej przewidzieć, jak również z uwagi na bezpieczeństwo ruchu — za zgodą i na warunkach ustalonych przez:

a) Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej (wojewodę) — w odniesieniu do przewoźników, dla których jest organem założycielskim,

b) zarząd gminy — w odniesieniu do lokalnego transportu zbiorowego.

Zgoda nie jest wymagana, jeżeli ograniczenie obowiązku przewozu następuje na okres nie dłuższy niż 7 dni.

2. Ograniczenia mogą polegać na całkowitym lub częściowym zawieszeniu przewozu, wyłączeniu z przewozu określonych kategorii przesyłek, relacji przewozowych lub punktów odprawy, zawieszeniu przewozu we wskazanych dniach albo uzależnieniu przewozu od spełnienia określonych warunków.

3. Ograniczenia przewozu podaje się do wiadomości publicznej w sposób zwyczajowo przyjęty.

Art. 9. 1. Minister Transportu i Gospodarki Morskiej może nałożyć na przewoźnika obowiązek wykonania zadania dotyczącego przewozu, jeżeli jest to niezbędne ze względu na potrzeby obronności lub bezpieczeństwa państwa bądź w wypadku klęski żywiołowej.

2. W wypadkach określonych w ust. 1 Minister Transportu i Gospodarki Morskiej zapewnia przewoźnikowi środki finansowe z budżetu państwa niezbędne do wykonania nałożonego zadania lub wskazuje podmiot, który na podstawie umowy z przewoźnikiem zapewni środki finansowe na wykonanie tego zadania.”;

4) skreśla się art. 10;

5) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. 1. Przewoźnik jest obowiązany podać do publicznej wiadomości, w sposób zwyczajowo przyjęty, ustalone lub stosowane przez niego taryfy lub cenniki.

2. Przewoźnik zapewnia zainteresowanym bezpłatny wgląd do obowiązujących go przepisów przewozowych.”;

6) w art. 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Transportu i Gospodarki Morskiej, w drodze zarządzenia, określa zasady:

1) przewozu kolejami linowymi, linowo-terenowymi oraz na liniach pozostających w budowie,

2) przewozu koleją na bocznice i z bocznic,

3) przewozu koleją do i z morskich portów handlowych,

4) przewozu w wagonach nie należących do przewoźnika kolejowego i włączania ich do taboru kolejowego.”;

7) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. Przewoźnicy osób w regularnej komunikacji publicznej, przy ustalaniu rozkładów jazdy, są obowiązani do wzajemnego uzgadniania połączeń.”;

8) w art. 14:

a) dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie ust. 1,

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

- „2. Przewoźnik powinien podejmować działania ułatwiające korzystanie ze środków transportowych, punktów odprawy, przystanków i peronów osobom niepełnosprawnym, w tym również poruszającym się na wózkach inwalidzkich.”;
- 9) w art. 15 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
„4. Minister Transportu i Gospodarki Morskiej, w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, w drodze rozporządzenia, może określać przepisy porządkowe związane z przewozem osób i bagażu po szczególnymi rodzajami środków transportu publicznego.”;
- 10) w art. 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd lub spełnienie innych określonych przez przewoźnika warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia — przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym.”;
- 11) w art. 17 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
„5. Przepisy ust. 1—4 nie dotyczą komunikacji komunalnej.”;
- 12) w art. 18 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
„2. W razie przerwy w ruchu lub utraty połączenia przewidzianego w rozkładzie jazdy, podróżnemu przysługuje zwrot należności za cały przerwany przejazd, a ponadto może on bezpłatnie powrócić do miejsca wyjazdu, chyba że przewoźnik nie ma możliwości zorganizowania takiego przewozu.
3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do przejazdów odbywanych na podstawie biletów uprawniających do przejazdów wielokrotnych oraz w zbiorowej komunikacji komunalnej.”;
- 13) w art. 19 skreśla się ust. 2 i 3 oraz oznaczenie ust. 1;
- 14) skreśla się art. 20;
- 15) w art. 21 wyrazy „W komunikacji zamkniętej” zastępuje się wyrazami „W grupowym przewozie osób”;
- 16) art. 22 otrzymuje brzmienie:
„Art. 22. Do grupowego przewozu osób stosuje się odpowiednio przepisy art. 17 i 18.”;
- 17) w art. 28 skreśla się ust. 4;
- 18) art. 32 otrzymuje brzmienie:
„Art. 32. Do przesyłek bagażowych nadawanych przez organizatora przewozu grupowego stosuje się odpowiednio przepisy art. 23—28, z wyjątkiem przepisu art. 25 ust. 2.”;
- 19) dodaje się art. 33a w brzmieniu:
„Art. 33a. 1. Przewoźnik lub osoba przez niego upoważniona może dokonywać kontroli dokumentów przewozu osób lub bagażu.
2. W razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu bądź dokumentu uprawniającego do przejazdu bezpłatnego lub ulgowego, przewoźnik może pobrać właściwą należność i opłatę dodatkową. W razie nieuiszczenia należności przewoźnik lub osoba przez niego upoważniona ma prawo żądać okazania dokumentu umożliwiającego stwierdzenie tożsamości w celu dochodzenia roszczenia.”;
- 20) w art. 34 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Minister Transportu i Gospodarki Morskiej, w drodze rozporządzenia, określa:
1) treść, sposób i terminy ogłaszania rozkładów jazdy oraz tryb ich uzgadniania i koordynacji w tym zakresie,
2) warunki przewozu rzeczy zabieranych przez podróżnych do środków transportowych, warunki zmiany umowy przewozu przez podróżnych,
3) sposób obliczania zwracanych należności, tryb dokonywania zwrotów oraz wysokość odstepnego,
4) rzeczy przewożone na warunkach szczególnych,
5) terminy odbioru przesyłek bagażowych oraz tryb postępowania przy odbiorze przesyłki bez kwitu bagażowego,
6) sposób ustalenia opłat dodatkowych w razie niedopełnienia obowiązku zapłaty należności przewozowych z tytułu przewozu osób, naruszenia przepisów o zabieraniu ze sobą do środka transportowego zwierząt i rzeczy oraz spowodowania zatrzymania lub zmiany trasy środka transportowego bez uzasadnionej przyczyny.”;
- 21) art. 35 otrzymuje brzmienie:
„Art. 35. 1. Przesyłkę towarową stanowią rzeczy przyjęte do przewozu na podstawie jednego listu przewozowego lub innego dokumentu przewozowego, zwanego dalej także „listem przewozowym”.
2. Rodzaje przesyłek w zależności od masy lub objętości oraz ze względu na termin przewozu określa taryfa lub cennik.”;
- 22) skreśla się art. 37;
- 23) w art. 38 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Nadawca składa przewoźnikowi na przesyłkę towarową list przewozowy, a jeżeli przy danym rodzaju przewozu jest to powszechnie przyjęte, w inny sposób dostarcza informacji niezbędnych do prawidłowego wykonania przewozu.”;
- 24) skreśla się art. 45;
- 25) w art. 47:
a) skreśla się ust. 1,
b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Dowodem zawarcia umowy przewozu jest potwierdzony przez przewoźnika list przewozowy, którym może być także przekaz elektroniczny, wydruk komputerowy lub inny dokument zawierający dane określone w art. 38. Jeden egzemplarz dokumentu otrzymuje nadawca.”,
c) skreśla się ust. 4;
- 26) w art. 49 skreśla się ust. 8;

- 27) w art. 50 skreśla się ust. 3;
- 28) w art. 53 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 „3. Nadawca lub odbiorca rozporządzają przesyłką po przedstawieniu otrzymanego egzemplarza listu przewozowego, składając odpowiednie oświadczenie pisemne.”;
- 29) w art. 56 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 „2. Minister Transportu i Gospodarki Morskiej, w drodze rozporządzenia, może określać:
 1) przesyłki wymagające dozoru przez klienta w czasie przewozu oraz szczególne warunki takiego przewozu,
 2) warunki przewozu wykonywanego przez przewoźnika lub operatora przewoźników posługującego się podwykonawcami,
 3) warunki przewozu rzeczy, które ze względu na kształt, rozmiary lub masę albo drogę przewozu mogą powodować trudności transportowe.”;
- 30) w art. 58 ust. 6 otrzymuje brzmienie:
 „6. Sposób likwidacji i wartość przesyłki ustala komisja powołana przez przewoźnika. Jeżeli nie ustalono ceny bądź gdy przesyłka zawiera rzeczy niepełnowartościowe, komisja ustala wartość likwidowanej przesyłki w sposób szacunkowy, w razie potrzeby przy udziale rzeczoznawcy.”;
- 31) skreśla się rozdział 5;
- 32) art. 66 otrzymuje brzmienie:
 „Art. 66. 1. Przewoźnik nie odpowiada za ubytek przesyłki, której masy i liczby sztuk nie sprawdził przy nadaniu, jeżeli dostarczy ją bez śladu naruszenia, a w razie przewozu w zamkniętym środku transportowym — również z nie naruszonymi plombami nadawcy, chyba że osoba uprawniona udowodni, że szkoda powstała w czasie od przyjęcia przesyłki do przewozu aż do jej wydania.
 2. Jeżeli przesyłka nadeszła do miejsca przeznaczenia w pojemniku transportowym, nie naruszonym, zamkniętym przez nadawcę i z nie naruszonymi, założonymi przez niego plombami, domniemywa się, że szkoda nie nastąpiła w czasie przewozu.”;
- 33) w art. 75 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 „1. Dochodzenie roszczeń w postępowaniu sądowym na podstawie ustawy lub przepisów wydanych w jej wykonaniu przysługuje uprawnionemu po bezskutecznym wyczerpaniu drogi reklamacji, przewoźnikowi zaś — po bezskutecznym wezwaniu zobowiązanego do zapłaty.”;
- 34) art. 87 otrzymuje brzmienie:
 „Art. 87. 1. Kwoty przysługujące z tytułu nie zapłaconych należności, odszkodowań i wyrównania różnic należności — podlegają oprocentowaniu w wysokości ustawowej.
 2. Odsetki oblicza się:
 1) z tytułu nie zapłaconych należności — od dnia, w którym należność powinna być zapłacona,
 2) z innych tytułów — od dnia wniesienia reklamacji lub doręczenia wezwania do zapłaty.”;
- 35) skreśla się art. 89;
- 36) użyte w art. 34 w ust. 2, w art. 36 w ust. 2, w art. 41 w ust. 2, w art. 56 w ust. 1, w art. 57 w ust. 3, w art. 67 w ust. 2 oraz w art. 79 ustawy, w różnych przypadkach, wyrazy „Minister Komunikacji” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „Minister Transportu i Gospodarki Morskiej”.
- Art. 2.** W ustawie z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1988 r. Nr 27, poz. 195, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1991 r. Nr 100, poz. 442 i z 1993 r. Nr 11, poz. 50) w art. 18:
 a) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
 „2a. Minister Transportu i Gospodarki Morskiej w porozumieniu z Ministrem Finansów może, w drodze zarządzenia, w wypadkach społecznie uzasadnionych, ustalać ceny urzędowe za niektóre usługi przewozowe, z wyjątkiem usług przewozowych lokalnego transportu zbiorowego oraz za przewozy taksówkami.”,
 b) ust. 3a otrzymuje brzmienie:
 „3a. Rada gminy ustala ceny urzędowe za usługi przewozowe lokalnego transportu zbiorowego oraz może ustalać ceny urzędowe za przewozy taksówkami. W mieście stołecznym Warszawie uprawnienie to przysługuje Radzie Warszawy.”.
- Art. 3.** Do czasu wydania przepisów wykonawczych, przewidzianych w ustawie, nie dłużej jednak niż przez okres roku od dnia wejścia w życie ustawy, zachowują moc przepisy dotychczasowe, jeżeli nie są z nią sprzeczne.
- Art. 4.** Minister Transportu i Gospodarki Morskiej ogłosi w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolity tekst ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. — Prawo przewozowe, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.
- Art. 5.** Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisu art. 1 pkt 31, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

537

USTAWA

z dnia 2 września 1994 r.

o dodatku i uprawnieniach przysługujących żołnierzom zastępczej służby wojskowej przymusowo zatrudnianym w kopalniach węgla, kamieniołomach i zakładach wydobywania rud uranu.

Uznając, że przymusowe zatrudnianie żołnierzy zastępczej służby wojskowej w kopalniach węgla, kamieniołomach

i zakładach wydobywania rud uranu stanowiło szczególny rodzaj represji, uchwala się, co następuje: